

ת"פ 64349/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 64349-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין) ובעבירה של תקיפת בת זוג - לפי סעיף 382 לחוק העונשין. סוכם בין הצדדים כי הם יטענו באופן חופשי לעניין העונש.
2. על פי הנתען בחלק הכללי שבכתב האישום המתוקן, הנאשם והגב' ר"ס (להלן: "המתלוננת"), הינם בני זוג, נשואים כשנה, ולהם בת משותפת כבת שלושה חודשים. הנאשם והמתלוננת גרים יחד, בבית אמו של הנאשם, ברחוב בשכונת XXX בירושלים.
3. על פי עובדות האישום הראשון ביום 22.12.19 בין השעות 21:00-22:00 לערך, התנהל ויכוח בבית בין הנאשם למתלוננת באשר לבגדים שנקנו על ידי אמה של המתלוננת לבתם. מיד לאחר מכן הכה הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה, בעט בגופה מספר פעמים, חנק אותה מגרונה ותפס אותה מגרונה תוך שהוא מטיח אותה למיטה בביתם. כך עשה הנאשם מספר פעמים. למחרת בשעה 07:00, אמר הנאשם למתלוננת "אם תצאי מהבית אשרוף את הבית אליו תלכי". כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שריטות והמטומות בכל חלקי גופה.
4. על פי עובדות האישום השני, כחודשיים עובר למתואר באישום הראשון, לאחר ויכוח בין המתלוננת לנאשם באשר לשהייתה אצל הוריה, נסעו המתלוננת והנאשם מבית הוריה לכיוון הבית. כשהגיעו בסמוך לצומת רוקפלר בירושלים ביקש הנאשם מהמתלוננת לעבור למושב הנוסע הקדמי, אז הכה אותה בסטירה.
5. **ראיות המאשימה לעונש:** מסמכים רפואיים מהמרכז הרפואי שערי צדק, וכן תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת. (סומנו: 1-10).

עמוד 1

תמצית טיעוני הצדדים:

6. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי הנאשם הינו יליד 1995 נעדר עבר פלילי. צוין, כי הנאשם תקף את המתלוננת בשני מועדים שונים כאשר הנסיבות המחמירות באות לידי ביטוי באירוע הראשון עת תקף את המתלוננת בסטירות בעיטות וחניקה, תוך שהוא מטיח אותה במיטה מספר פעמים. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שפשופים ומהטומות. הוסף, כי הנאשם פגע בערכים הנוגעים בזכותה של המתלוננת לאוטונומיה ושלמות גופה בביתה. בהתייחס למתחם הענישה ציינה המאשימה, כי ביחס לאירוע הראשון הוא נע החל ממאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וביחס לאישום השני החל ממע"ת ועד 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הוסף, כי לזכות הנאשם עומדים הודאתו והעדר עבר פלילי. נוכח כל זאת ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה לצד ענישה נלווית.
7. ההגנה הפנתה תחילה לפסיקה תומכת. על פיה המתחם באשר לעבירות הנדונות הינו החל ממאסר צופה פני עתיד לצד פיצוי וקנס, ועד 4-5 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות. הוסף, כי האלימות בה נקט הנאשם אינה ברף הגבוה של עבירות האלמ"ב, ולנאשם זהו מעצר ראשון, והוא כאמור נעדר עבר פלילי. הסנגור תיאר קושי של הנאשם בבית המעצר ובמיוחד בתקופה זו בה הוא מנותק ממשפחתו.
8. הנאשם בסיום הביע חרטה על המעשים וציין כי לא יחזור עליהם. הנאשם הוסיף, כי הוא מעוניין לשוב לאשתו ולבתו בת ה- 8 חודשים.

מתחם העונש ההולם:

9. כתב האישום מתאר שני אירועים בעלי מאפיינים דומים במהותם, כלפי אותו קורבן ובתוך פרק זמן קצר בין חודשים ספורים. בנסיבות אלו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, ובעת קביעת מתחם העונש ההולם, לתת ביטוי לעובדה כי האלימות בה נקט הנאשם חזרה על עצמה. **(ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)).**
10. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע, נוגע בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, בביתו, ומול אלו עמם הוא מקיים מערכת יחסים קרובה, ומשום כך קיימת חומרה יתרה בביצוע עבירות מסוג זה. על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ניתן ללמוד גם מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה, שהינו כפל העונש הקבוע לעבירה.
11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם פעל באופן אלים כלפי המתלוננת בשני מקרים לאחר ויכוח על עניין של מה בכך. אין המדובר אומנם באירועים מתוכננים, אך מעיון באישום הראשון שבכתב האישום, וממסמכים רפואיים ותמונות המתעדות את החבלות על גופה של המתלוננת, ניתן ללמוד כי מעשה התקיפה היה ברוטאלי, והוא הותיר על המתלוננת חבלות בכל חלקי גופה. בבוקרו של יום המחרת הנאשם אף איים על המתלוננת כי אם תצא מהבית ישרוף את הבית אליו תגיע. לכך מצטרף האישום השני שאף בו תקף הנאשם את המתלוננת לאחר ויכוח, על ידי כך שסטר בפניה. יש להניח, כי לבד מהחבלות שנגרמו למתלוננת, אירוע זה הותיר בה גם שבר נפשי, שילווה אותה גם בהמשך.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות, ועד עונשי מאסר בפועל לתקופה משמעותית לצד ענישה נלווית.

(ראו לדוגמה: רע"פ 11/15 פלוני נגד מדינת ישראל (20.1.15), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17), עפ"ג 42670-02-13 סנדלר נגד מדינת ישראל (12.4.13), עפ"ג 47258-05-14 י.פ. נ' מדינת ישראל (13.10.13), רע"פ 1884/19 שמריז נגד מדינת ישראל (14.3.19), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), ע"פ 48443-01-17 תמיר בן חי נגד מדינת ישראל (6.3.17), ת"פ 46853-11-15 פלוני נגד מדינת ישראל (31.10.18), ת"פ 17401-05-11 מדינת ישראל נגד פלוני (30.3.14), ת"פ 17170-06-18 מדינת ישראל נגד פלוני (6.2.2020).

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל האירועים הינו החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד 15 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לקחת בחשבון את הנתונים הבאים: הנאשם יליד 1995 נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע צער על מעורבותו בהן, תוך שהבטיח כי לא ישוב עליהם. הנאשם עובד מסודר בבית מלון, ובנוסף נתתי דעתי למשך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם כעת החל מיום 23.12.19.

16. באיזון בין השיקולים השונים החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו החל מיום 23.12.20.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים שתופנה כלפי בת זוג.
- ג. התחייבות בסך 5000 ש"ח להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע וזאת למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אייר תש"פ, 26 אפריל 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם (ויעוד חזותי) ובא כוחו.

/